

Írta:

2011. szeptember 06. kedd, 16:20

A szocializmus idején, a tervutasításos rendszerben azt is mondhattuk volna: szépen gyarapodik Pécssett a zöldterület (képünkön), a gondos gazdálkodás hatására. De a rendszert magunk mögött hagytuk, ezzel együtt meg úgy tűnik, a kiskapát is.

Elképesztő, milyen mértéket öltött a város útjai, járdai mentén a virágzó gaz. De senki se a külvárosban kutasson, annál sokkal egyszerűbb a feladat! Az egyik legszebb példa erre, a sok közül a József Attila utca, illetve a Szabadság utca sarkán lévő áruház előtti járda.

Angol, illetve francia kertépítők is megirigyelhetnék a növényzetet, amit a természet adott, az ember meg nem vette el a polgároktól. Mindez nem néhány nap eredménye, hosszú-hosszú hónapoknak kellett eltelnie, mire idáig eljutottunk!

Már az is gondolatébresztő, mennyire repedezett a járda, a kínai bolt előtt. De a viruló csík szép dicsérete annak, hogy senki sem tapossa le a „gyepet”, könnyelműen. Ha meg nem lennének törésvonalak, akkor persze a „szép” sávok sem élhetnének a porban, koszban, benzingőzben, gázolaj kormában.

Írta:

2011. szeptember 06. kedd, 16:20

Talán ha így akarták volna, akkor nem sikerül ilyen dúsra, szélesre

Ezzel az „ügyel” kapcsolatban, a szakmai elvárások szerint, meg kellett volna kérdezni egy városi illetékest. De teljesen felesleges meghallgatni a magyarázatot arról, amit nehéz megérteni, elfogadni.

Mivel csak az lehet a felelet: minden igyekezetük ellenére sem képesek rendben tartani a legforgalmasabb belvárosi szakaszokat sem. Nyilván azért, mert nincsen rá anyagi keret. A megyeszékhely gazdasági helyzetét mindenki ismerheti, akit egy cseppet is érdekel a dolog.

Persze, olcsó demagógia, de egy közmunkás, egy kiskapával azért csodákra lenne képes, egy hónap alatt, egy műszakban, a megszakadás legkisebb veszélye nélkül is. Ketten meg már akár beszélgethetnének arról is, milyen hasznos, amit tesznek a kicsiny kéziszerszámukkal.